

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי - כְּחָה שֶׁל לִיצְנוֹת

"אלה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת" (שמות לח, כא)

כעין זה מצאנו אצל קורח שאמר למשה ואהרן: "ומדוע תתנשאו על קהל ה'" (במדבר טז, ג). משה ואהרן שאמרו על עצמם: "וְנַחֲנוּ מֶה" (שמות טז, ז), ומשה רבינו שהתורה הקדושה מעידה עליו: "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עֶבֶד מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם" (במדבר יב, ג), להם אמרו: "ומדוע תתנשאו" (במדבר טז, ג)?

כל זה מגיע גם כן מכוח אותם ליצני הדור. כמו שפירש רש"י הקדוש: "וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קָרַח" (במדבר טז, יט) - בדברי ליצנות, כל הלילה הלך אצל השבטים ופיתה אותן.

וכן נאמר בדברי המדרש (ילקוט שמעוני): "וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יֵשֵׁב (תהלים א, א) - זה קרח, שהיה מתלוצץ על משה ואהרן, מה עשה? כינס עליהם כל הקהל וכו' התחיל לומר לפניהם דברי ליצנות".

כזה הוא כוח ההרס של ליצנות בכלל ובמיוחד להתלוצץ על צדיקים ולבטלם בפני הציבור. וכבר הזהיר דוד המלך: "וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יֵשֵׁב" (תהלים א, א), היות ודברי הליצנות עלולים להשפיע ולחלחל אצל השומע ולקררו בעבודת השם.

ועל כך הזהיר רבי ישראל מסלנט, שיש להיזהר שלא להיות מושפעים מאלה הבאים לבטל בהבל פיהם ולתת חשדות באנשים צדיקים ועובדי השם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

מובא במדרש רבה: "ולמה עשה עימהם חשבון, הרי הקב"ה יתברך שמו מאמינו, שנאמר "לא כן עבדתי משה בכל ביתי נאמן הוא" (במדבר יב, ז). ולמה אמר להם משה: 'בואו ונעסוק במשכן ונחשוב לפניכם?'

אלא ששמע משה ליצני ישראל מדברים מאחוריו, שנאמר "וְהָיָה כְּבָא מֹשֶׁה הָאֵהָלָה וְכו' וְהִבִּיטוּ אַחֲרַי מֹשֶׁה" (שמות לג, ח-ט).

ומה היו אומרים? ר' חמא אמר היו אומרים: 'חמי קדל דבריה דעמרם' [ראה כמה שמן צווארו וערפו של בן עמרם], וחברו אמר לו: 'אדם ששלט על מלאכת המשכן אין אתה מבקש שיהיה עשיר?'

כששמע משה כך אמר להם: 'חייכם, נגמר המשכן אתן לכם חשבון'. אמר להם: 'בואו ונעשה חשבון', שנאמר: "אלה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת" (שמות לח, כא).

אומר הרב ישראל מסלנט בספרו 'באר יוסף': "מדברים אלו עלינו להתבונן עד היכן מגיע כוחה של ליצנות לדבר על אותו צדיק, ולהפוך את האמת מן הקצה לקצה. לחשוד במשה רבינו ע"ה שדיבר עם ה' פנים אל פנים, כאילו נתעשר חלילה מהתרומות של מלאכת המשכן שהוא מהעבירות החמורות ביותר, כאילו אין כאן 'עין רואה', ובכל זאת כוחה של ליצנות, לדבר על צדיק עתק, ולחשוד במי שנאמר בו: "בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא" (במדבר יב, ז).

מדברי המדרש משמע שאין כאן רק חשד בליבו של משה רבינו שיאמרו ליצני הדור, אלא ששמע זאת מפיהם, שמדברים מאחורי גבו.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיני בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה ערן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נדרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיני בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טובה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחיימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעילה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

רפואה שלימה לנוריאל בו אסתר

רפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י דן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

זמני לכת

ע"פ	כניסת לכת	צאת לכת	רבני חס
י"ג	17:07	18:20	19:00
ת"א	17:24	18:17	18:57
מיסב	17:25	18:18	18:58
כ"ב	17:26	18:19	18:59

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהַלְכָה - עוֹרְלָה - חֵלֶק ב'

האם מותר לשתות מיץ היוצא מפירות עורלה וכן האם מותר להשתמש בהם בתור פחמים?
להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

שאלה: ?

תשובה: !

מיץ היוצא מפירות עורלה או מהקליפות, וכן יין המופק מענבי עורלה, אסורים בהנאה כדין פירות עורלה. **הערות:** ומ"ש השו"ע (סימן רצד ס"ב): מי גפנים, דהיינו כשחותכים את הגפן, נוטף ממנו כמו מים, מותרים משום עורלה. ע"כ. ביארו המפרשים, מפני שעדיין אינו פרי, או מפני שהמים יוצאים מהעץ עצמו. ועיין בשו"ת מנחת שלמה (סימן עא אות ד) שיש להסתפק אם נוהג עורלה בלימון חמוץ, משום שכל נטיעתו הוא לסחיטת המיץ, והמיץ הוא זיעא בעלמא, והעלה להחמיר עכ"פ מדרבנן.

ולכן אותם דוכנים המוכרים מיצי פירות, יש לוודא שאכן הם נושאים תעודת כשרות מוסמכת שהפירות ללא חשש טבל ועורלה. פירות הגדלים בשנות עורלה אסורים בהנאה, ואפילו בהנאת צביעה והדלקה. **מקורות:** רמב"ם (פ"ז הל' מאכלות אסורות ה"כ, ה"כ"ב).

ואף פירות עורלה של חוץ לארץ, אסורים בהנאה. **מקורות:** ראה מה שהאריך בזה בשו"ת דברי דוד ח"ד (יו"ד סימן נד אות ה).

שמן של זיתי עורלה, כיוון שאסור בהנאה, אין להדליק בו נרות חנוכה. **מקורות:** כן העלה בספר חזון עובדיה- חנוכה (עמוד פב). וכ"כ בשו"ת אור לציון ח"ד (פמ"ד ה"ג) ואף שהזית לא מוציא פרי לפני שלוש או ארבע שנים, מכל מקום עם התפתחות החקלאית של היום, גדלים זיתים אף בתוך שלוש שנים.

אסור למכור או לתת פירות עורלה במתנה לגוי או להחליף בתמורה לדברים אחרים. **מקורות:** רמב"ם (פ"ח מהל' מאכ"א הט"ז). וכתב, אם עבר ומכר פירות עורלה לא נאסרו המעות. וע"ע שו"ע (או"ח סימן תמג ס"ג). וכן הוא ברמ"א (יו"ד סימן רצד ס"ח) וז"ל: אסור ללקוט לגוי פירות מאילן שלו, שהוא עורלה, משום שנהנה, במה שמחזיק לו הגוי טובה על זה.

אולם מותר למכור לגוי פירות שעתידיים לצאת בג' השנים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד רצד סט"ו) מאחר ולא באו לעולם.

אסור להאכיל פירות עורלה לבעלי חיים הנמצאים ברשותו. **הערה:** היות ויש לו מכר הנאה. ראה רמב"ם (שם). ובשערי תשובה לרבינו יונה (ש"ג אות פג) כתב, שאסור לתת לפני כלבו שמזונותיו עליו. משמע דווקא בכהאי גוונא. וכ"פ בשו"ת בנין ציון (סימן קב).

ואפילו לבהמת הפקר, יש מי שמחמיר. מקורות: בשו"ת מהר"ם שיק (סימן רח) הוכיח לאיסור ממ"ש הפוסקים לאסור נתינת בשר וחלב לפני בהמת הפקר, ושכ"כ בחתם סופר (סימן שלו), וכן משמעות דברי המשנה ברורה (סימן תמח סק"ל) ובשערי הציון שם. וכ"פ בספר אמי בינה (פסח סימן יט).

השָׁבֶת מְגִינָה וּמְצִילָה

היה זה בעת מלחמת העולם השנייה, כשהנאצים ימ"ש פלשו לצרפת ושליטתם הייתה מלאה, וכל איש או אישה יהודים אשר נמצאו ברחובות צרפת, שלא במסגרת עבודה מורשית על ידי הנאצים הארורים היה אחד דינו - **להישלח ברכבות המוות לאחד ממחנות ההשמדה.**

אחת המתפרות הגדולות בפריז קיבלה את אישורה של הממשלה להעסיק במסגרתה נשים יהודיות, וכך נשים רבות מצאו מקלט מפני הנוגשים הגרמנים. אחת מבין אותן הנשים הייתה הרבנית שטיינמן ע"ה בצעירותה בטרם נישאה לרבינו מרן רבי אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל.

והנה הוכרז על ידי המנהל הראשי הנחיות לגבי העבודה כי יש לעבוד במשך כל ימות השבוע, כולל יום השבת. מנהל העבודה שם לב כי ישנה איזושהי תסיסה בין הנשים היהודיות, ולאחר בירור קצר התברר, כי הנשים מסרבות לעבוד בשבת. מיד קם והכריז בקול תקיף: **"אישה, שאינה מעוניינת לעבוד בשבת, שתקום עתה עם מזוודתה בידה, תצא מהמפעל ותראה את עצמה כמפוטרת מהעבודה!"**

הנשים היהודיות, שידעו היטב את המשמעות של עזיבת העבודה, כמעשה התאבדות. טבעי הדבר, שהעדיפו לשתוק ולשוב לעבודה, אך להפתעת כולן, נערה אחת לא שבה לעבודתה, אלא החזיקה בידה מזוודה וצעדה בביטחון לכיוון פתח היציאה. לשאלת המנהל: **"לאן פניך מועדות, ומדוע?"** – השיבה הנערה: **"אינני רוצה לחלל את השבת, ועל כן עוזבת אני את מקום העבודה הזה!"**

המנהל הנוכרי, שהתרגש מאומץ ליבה של הנערה, לא יכול היה להסתיר את רגשותיו, ופנה לעבר הפועלות: **"אתן כולכן תמשכנה לעבוד בשבת, מלבד נערה זו, שהוכיחה את דביקותה לדתה באומץ בלתי יאומן – משחרר אני אותה מכל עבודה בשבת!"** (בנאות דשא עמ' קצב)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PrineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'
נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב דוד פוברסקי זצ"ל

הגאון הרב דוד פוברסקי זצ"ל- נולד ב-י' שבט ה'תרס"ב (1902) בעיר ליובאן שברוסיה. הוריו שלחו אותו ללמוד בישיבת סלוצק הסמוכה. בפרוץ מלחמת העולם הראשונה הבריח את הגבול כדי להגיע לפולטבה, שם שהתה ישיבת מיר. הוא השתמש לצורך כך בדרכון של אדם ששמו יהושע פוברסקי, ומאז החליף את שמו ליהושע דוד פוברסקי, שם אשר הונצח בספרו 'ישועת דוד'. במשך תקופה קצרה מאוד למד בישיבת סלבודקה אשר שהתה אף היא באותה עת בפולטבה. משם המשיך לישיבת מיר. בהמשך למד בישיבת פוניבז' בליטא ובישיבת קלם. לאחר מכן חזר לישיבת מיר.

לאחר חתונתו הצטרף לכולל של הרב אלחנן וסרמן בברנוביץ' ואף אמר שיעורים. בשנת ה'תש"א (1940) עלה לארץ עם משפחתו. זמן קצר לאחר מכן התמנה לר"מ ראשי בישיבת 'תומכי תמימים' של חסידות חב"ד בתל אביב. באלול ה'תש"ד נענה להזמנת הרב יוסף שלמה כהנמן לכהן כראש ישיבה בישיבת פוניבז', לצד ר' שמואל רזובסקי. תפקיד אותו מילא למעלה מחמישים שנה. שקדנותו בתורה הייתה מופלאה. הרביץ תורה מתוך מסירות נפש. גאון. מעולם לא נסע לחופשה. על שמו רחוב בשכונת רמת אהרן בבני ברק. נפטר ב-ו' אדר ה'תשנ"ט (1999). חי כ-97 שנים. ציונו בבני-ברק.

אביו: ר' שלום. **אימו:** מרת פייגא לאה קוסטנוביץ. **אשתו:** מרת ציפורה (בת ר' דוד דב קרייזר-מראשי ישיבת קלצק. נישא בשנת ה'תר"ץ-1930). **מרבותיו:** הגאונים ר' איסר זלמן מלצר, ר' ירוחם ליבוביץ ממיר, ר' יוסף שלמה כהנמן, ר' אלחנן וסרמן הי"ד. **מתלמידיו:** ר' מרדכי שלמה ברמן (ראש ישיבת פוניבז'), ר' יעקב מרגלית, ר' יוסף צבי ריינהולד. **ילדיו:** ר' ברוך דב פוברסקי (ראש ישיבת פוניבז' וחבר מועצת גדולי התורה), ר' שלום (ר"מ בישיבת 'קול תורה'), ר' ד"ר חיים. **חתנו:** ר' ברוך פינס. **מספריו:** **ישועת דוד**- על ש"ע **שיעורי ר' דוד**- על התלמוד **ישמרו דעת**- ענייני מוסר **מוסר ודעת** **משכיל לדוד**- מאמרי מוסר על פי פרשיות התורה.

רבינו מעולם לא הסכים לנסוע לנופש. גם בימי הקיץ הלוהטים, כאשר כל מי שהיה ביכולתו חיפש דירת קיץ כדי לנוח מעט מן החום הכבד של בני ברק, נשאר רבי דוד במקומו, ונימוקו עימו: "הרי לא יתכן שהדבר לא יגרום לביטול תורה, ודבר כזה אינו בא בחשבון!".

באחת השנים כאשר החום היה כבד במיוחד, והסבל גדול, פנתה הרבנית אל בעלה והודיעה לו שעלה בידיה לסדר דירה בירושלים באופן שלא יגרם לו כל ביטול תורה. לאור זאת התחילו בהכנות לנסיעה. הרכב הוזמן, המזוודות הועמסו, ורק כשהכל היה מוכן לנסיעה הודיעה הרבנית לרבי דוד שאפשר לצאת לדרך.

בהגיעם לירושלים ביקשה הרבנית מכל בני המשפחה להמתין ברכב. היא עלתה יחד עם בעלה לדירה, סידרה לו את שולחן הלימוד ואת כל מה שהיה זקוק לו, ורבי דוד התיישב והתחיל ללמוד כדרכו בקודש. רק אז החלה הרבנית לרדת במדריגות כדי להעלות את משפחתה ואת המזוודות. אולם בשעה שירדה, נשמעה אנחה כבדה מפיו של רבי דוד.

חזרה הרבנית על עקבותיה, ולשאלתה, השיב רבי דוד: "הלא בעוד זמן-מה יהיה סדר מוסר בישיבה, ואני לא אהיה שם?!" אמרה הרבנית: **"גם לזה דאגתי. דירתנו סמוכה לישיבת מיר, וגם שם מתקיים סדר מוסר בדיוק באותה שעה. תוכל איפה ללמוד שם את סדר המוסר הרגיל"**.

רבי דוד הודה לרבנית על דאגתה ומסירותה והביע התפעלות ממחשבתה על כל פרט ופרט. התכוונה הרבנית לרדת במדריגות אולם שוב נשמעה אנחה מפי ראש הישיבה. מיד חזרה הרבנית על עקבותיה ושאלה: "מה לא בסדר?". השיב רבי דוד: "אמנם נכון, אוכל ללמוד שם סדר מוסר, אבל אינו דומה סדר מוסר במקום הקבוע שלי ללימוד במקום אחר, אף על פי שגם זו ישיבה...". החליטה הרבנית במקום, שאם לראש הישיבה יגרם נזק רוחני כלשהו, היא מוותרת על כל החופש. **ואכן הם ירדו לרכב וחזרו כלעומת שבאו. הם הגיעו לבני ברק בדיוק בזמן שהתחיל סדר המוסר בישיבת פוניבז'...**

רבינו זכה עד סוף ימיו להרביץ תורה בישיבה מתוך מסירות נפש. בשנותיו האחרונות ראו בו שהוא מזדקן אך עבודתו נשארה ללא שינוי. באחד הלילות עלה חום גופו עד שלא היה מסוגל להירדם. הוא לקח כדור הרגעה ונרדם. בשעה שלוש לפנות בוקר קם כהרגלו ללכת לישיבה.

שאלוהו בניו: "אבא, להיכן תלך?" השיבם: "אני הולך ישיבה". "אבל הינך חולה?". אמר להם: "אני מוכרח ללכת לישיבה". ולא שהה להפצרותיהם והיכן עצמו ללכת לישיבה. שאלוהו הבנים: "ילמדנו אבינו מדוע כה עז חפצו ללכת לישיבה אף בימים שאתה חולה?". שתק, חיכה מעט, ואז סיפר להם:

"בעיר מולדתי התגוררה אישה חולנית מאוד. בערב יו"כ לא הסכימה אף לעלות בדעתה שלא תצום ביום הקדוש, גם לאחר שהרופאים שבדקו אותה פסקו שעליה לאכול ואסור לה לצום, סירבה לשמוע על כך. החליטו קרוביה להזמין פרופסור גדול בעל שם ומפורסם אולי ממנו תקבל את הדין.

הוא בדק את מצבה החמור ופסק שאסור לה לצום, אולם בראותו את סירובה הנמרץ שינה דעתו והפתיע את כולם באמרו: "אסור לה לאכול, וחייבת לצום". לתמיהת קרובי משפחתה הסביר "כי יותר סכנת נפשות נשקפת אם תאכל מאשר אם תצום". "גם אני", הפטיר ר' דוד, **"אם לא אלך לישיבה תהיה זו עבורי סכנה יותר גדולה מאשר אם אלך"**.

הַיְהוָה דָּן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

כאשר גילו, שהמיועדת להיות כלתם, סובלת מחרדות ודיכאונות...

כמובן, לא היה מנוס מלהתעלם מה'ממצאים החדשים' ותוכן הדברים סופרו לחתן, ובו-במקום הוא מיהר להודיע לשדכנית, שהוא מעוניין להוריד את השידוך.

לשאלת השדכנית מדוע הוא מבקש לעשות זאת, הוא סיפר את הסיבה לביטול השידוך, והוסיף: "מאחר שאיני רוצה להודיע זאת בעצמי למשודכת, שהסתירה ממני דבר כל כך גורלי, אבקש במחילה, שאת תעשי זאת, מבלי לגלות את הסיבה האמיתית לביטול השידוך".

משפחת הכלה קיבלה בהלם את הבשורה הכל כך מעציבה, והם הוכו בתדהמה עצומה... הם ניסו שוב ושוב לברר בכל דרך אפשרית, מדוע פתאום החליט הבחור לפרק את השידוך המוצלח.

לבסוף, לאחר שהכלה הפכה לשבורה ורצוצה, ובני משפחתה הפצירו בשדכנית פעם אחר פעם, שתגלה להם את הסיבה האמיתית, שעומדת מאחורי פירוק השידוך, השדכנית 'נכנעה' להפצרותיהם, וגילתה להם את האמת...

"אתם הסתרתם מידע גורלי על מצבה של הכלה"- "מהיכן הגעת למסקנה זו? לא היו דברים מעולם!", הטיחו בה הוריה. "בעת שהותה של משפחת החתן בדירתכם, הם גילו את המרשם על שם הכלה, והתברר להם, שהיא סובלת מדיכאונות וחרדות..."

וכאן, מודיעה הכלה לשדכנית, בנימה של כעס, דבר מפתיע: "לא היה ולא נברא; הטילו בי האשמות-שווא, כי איני סובלת מכל הנ"ל... המרשם לא היה שלי כלל וכלל, ברוך ה' אני בריאה בנפשי לחלוטין..."

"אם כן מדוע המרשם רשום על שמך?!", תמהה השדכנית. והכלה הסבירה: "השם שהיה רשום על המרשם אומנם זהה לשמי, אבל לא מדובר ב-עצמי, אלא ב... סבתא שלי שתחיה, שאני קרויה על שמה" (כמנהג בני ספרד שקוראים שמות גם על הסבא והסבתא הנמצאים בחיים).

"הסבתא בגיל מבוגר מאוד, וסובלת ל"ע מחרדות ודיכאונות. המרשם היה אצלנו בבית, כי אני רגילה תמיד ללכת לבית המרקחת ולקנות עבורה את התרופות ולהביא אותן עבורה..."

השדכנית התקשרה בו במקום למשפחת החתן וסיפרה את הסיבה לכך. החתן הזדעזע למשמע הדברים, והזדרז לבקש מחילה מהכלה, ועשה זאת בבכי ובתחנונים, על שחרף את גורלה מבלי לבדוק, לשאול, לחקור ולדרוש.

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות - לא נוכל לתאר ולשער. לעיתים רבות, אף כאשר רואים אנו באופן ברור מציאות מסויימת - אם נחקור, נבדוק לעומק ונדרוש היטב, ייתכן מאוד, שנגלה, כי ראייתנו הייתה מוטעית.

על כן, עלינו להיזהר עד מאוד, לבל נשפוט את הזולת ונחרוץ את הדין, בטרם נחקור ונדרוש את הדברים לעומקם, כפי שאירע גם בסיפור המופלא שלפנינו המעובד מתוך 'ופריו מתוק'.

בחור מצוין משיבה מצוינת, המתגורר בצפון הארץ, נפגש עם בחורה מצוינת שלמדה בסמינר מעולה, ומתגוררת באחד הישובים בדרום.

השניים מצאו שהם מתאימים אחד לשני, והעניינים זרמו על הצד הטוב ביותר, עד שהחליטו המשוך והמשודכת להתארס בשעה טובה.

ידידות גדולה נוצרה בין שתי המחנות (אם החתן ואם הכלה), וכאשר שוחחו באחד מימי החופשה, כל אחת סיפרה לחברתה, שהיא מרגישה צורך 'להחליף אווירה' ולצאת עם המשפחה לחופשה.

אולם חופשה מעין זו - מחירה לא זול כלל ועיקר. לפתע עלה רעיון גדול! הן יכולות להחליף את דירותיהן למספר ימים, וכך יוכלו גם להחליף אווירה ולצאת לחופשה וגם ללא עלות יקרה לו היו צריכים להתארח בבית-מלון.

וכך הגיעה משפחת החתן לישוב הדרומי של הכלה, ומשפחת הכלה הגיעה לנפוש בצפון. הכול היה יכול לעבור בשלום ובשלווה, אלמלא הפתק הקטן, שמצאה אם החתן בביתה של הכלה...

היה זה כאשר היא פתחה את אחד הארונות בבית המחנותים, ולפתע נפלו עיניה על מרשם לקניית תרופות, שהיה מונח שם. היא לא התאפקה, והציצה בפרטי המרשם, וגילתה, כי בראש הדף הופיעה שמה המלא של... הבחורה המאורסת הכלה העתידה!

מתחת הופיעו שמות של תרופות מסוימות. היא האישה העתיקה לעצמה את שמות התרופות במדויק, ומיהרה לספר על כך לבעלה.

בשובם לביתם, פנו הורי החתן לרופא המשפחה שלהם, וביקשו לשאול אודות מהותן של אותן תרופות. הרופא השיב, שמדובר בתרופות פסיכיאטריות, שנוטלים אותם אנשים הסובלים מדיכאון, חרדה ונמצאים ל"ע במצב נפשי קשה... לא ניתן לתאר את הבהלה והצער, שתקפה את ההורים,

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסטריא אטון זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל אביבה בת איריון ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה שרה בת נרקיס אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן ברקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל יעקב בן פרחת ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה זילפה בת רנדה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אביבה לושי ע"ה אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל מיכל רבה בת שרה ע"ה שמואל בן ברקה ז"ל ע"ה נעמי בת כתון ע"ה משה בן רוזה ז"ל מרים בת בלה ע"ה אביחי בן אסתר ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה ע"ה שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה דוד בר חסיה ז"ל יונה בן סעדה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה שמעון בן שמחה ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אורה בת נעימה ע"ה אלון בן סעדה ז"ל שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה